

DANIŞTAY KARARI Danıştay Dördüncü Daire Başkanlığından:**Esas No** : 2021/226**Karar No** : 2021/3207**KANUN YARARINA TEMYİZ EDEN:** Danıştay Başsavcılığı**DAVACI** : Betül Ustaoğlu**VEKİLİ** : Av. Ahmet Gerçek
Elektronik Tebligat Adresi: 16549-45979-55577**DAVALI** : İstanbul Vergi Dairesi Başkanlığı
(İkitelli Vergi Dairesi Müdürlüğü)
Adnan Menderes Bulvarı No:56 Fatih/İSTANBUL**VEKİLİ** : Av.Hakkı Yıldırım (Aynı adreste)**İSTEMİN ÖZETİ** : İstanbul 6. Vergi Mahkemesinin 30/12/2019 tarih ve E:2019/1283, K:2019/2413 sayılı kararının 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca kanun yararına temyizden incelenerek bozulması istenilmektedir.**YARGILAMA SÜRECİ** : Davacı adına, Kalite Zirvesi Organizasyon Tasarım ve Yayıncılık Limited Şirketinin ödenmeyen vergi borçlarının tahsili amacıyla kanuni temsilci sıfatıyla adına düzenlenen 11/06/2019 tarih ve 2019/9 dosya numaralı ödeme emrinin iptali istemiyle dava açılmıştır. İstanbul 6. Vergi Mahkemesinin 30/12/2019 tarih ve E:2019/1283, K:2019/2413 sayılı kararıyla; dava konusu 2019/9 sayılı ödeme emri içeriğinde yer alan 2019/31 takip dosya numaralı kısmı bakımından; vergi alacağının tahsili için asıl borçlu şirket adına 2013/1107 ana takip dosya numaralı ödeme emrine ilişkin tebliğ alındısının ibraz edildiği, söz konusu ödeme emrine ilişkin tebliğ alındısı incelendiğinde asıl amme borçlusu şirketin iş yeri adresine tebliğ yapılmak istendiği, tebliğ evrakı üzerine "Muhatap adresten ayrılmıştır." şerhi düşülüp iade edilerek sonrasında ilanen tebliğ edildiği görülmekle birlikte, ödeme emrinin şirket iş yeri adresinde tebliği esnasında tebliğ evrakı üzerinde şirketin tanınmadığına ilişkin şerhin yalnızca tebliğle görevli memur tarafından imza edildiği, oysa 213 sayılı Kanununun 102. maddesinin son fıkrasında yazılı kişilerin imzası bulunmadan sadece posta görevlisinin imzası ile yapılan tebliğin söz konusu madde hükmüne aykırı olduğu, dolayısıyla 2013/1107 nolu ödeme emrinin usulüne uygun şekilde tebliğinin yapılmadığı ve ödeme emrinde yer alan amme alacaklarının şirket adına kesinleşmediği görüldüğünden söz konusu ödeme emrinde yer alan amme alacaklarının kanuni temsilci olan davacıdan tahsili amacıyla davacı adına düzenlenen 2019/9 sayılı ödeme emri içeriğinde yer alan 2019/31 takip dosya numaralı alacak açısından hukuka aykırılık bulunmadığı, dava konusu 2019/9 sayılı ödeme emri içeriğinde yer alan 2019/32 takip dosya numaralı kısmı bakımından ise; vergi alacağının tahsili için asıl borçlu şirket adına 2013/214 ana takip dosya numaralı ödeme emrinin düzenlendiği ve posta yoluyla usulüne uygun olarak 03/05/2013 tarihinde tebliğ edildiği, anılan ödeme emrine karşı dava açılmadığından şirket adına yapılan takibin kesinleştirildiği, yapılan mal varlığı araştırmasında da söz konusu alacağın şirketin malvarlığından tahsil edilemeyeceği anlaşıldığından, zamanaşımı süresi içerisinde zamanaşımın kesen haciz işlemlerinin tesis edildiği görülmekle, davacı adına düzenlenen 2019/9 sayılı ödeme emri içeriğinde yer alan 2019/32 takip dosya numaralı alacak açısından hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne, kısmen reddine karar verilmiş ve dava konusu edilen tutarın 2577 sayılı Kanun'un 45. maddesinin 1. fıkrasında belirtilen sınıırın altında kalması sebebiyle istinaf yolu kapalı olmak üzere kesinleşmiştir. Danıştay Başsavcılığı tarafından hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek 2577 sayılı

İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca kanun yararına bozulması istenilmektedir.

DANIŞTAY BAŞSAVCISI : Abdulkadir ATALIK

DÜŞÜNCESİ : Davacı adına Kalite Zirvesi Organizasyon Tasarım ve Yayıncılık Limited Şirketi'nin Ocak-Mart 2012 dönemine ilişkin gelir (stopaj) vergisi ve Şubat 2013 dönemine ilişkin katma değer vergisi borcunun tahsilî amacıyla 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 10'uncu maddesi uyarınca düzenlenen ödeme emrine karşı açılan davada, ödeme emrinin katma değer vergisine isabet eden kısmını iptal eden, gelir (stopaj) vergisine isabet eden kısmı yönünden davayı reddeden İstanbul 6. Vergi Mahkemesinin 30/12/2019 gün ve E:2019/1283, K:2019/2413 sayılı kararının redde ilişkin kısmının kanunun yararına bozulması istemiyle Danıştay Başsavcılığını bilgilendiren dilekçe üzerine konu incelendi:

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 10'uncu maddesinde; tüzel kişilerin mükellef veya vergi sorumlusu olmaları halinde bunlara düşen ödevlerin kanuni temsilcileri tarafından yerine getirileceği, kanuni temsilcilerin bu ödevleri yerine getirmemeleri yüzünden mükelleflerin veya vergi sorumlularının varlığına tamamen veya kısmen alınamayan vergi ve buna bağlı alacakların kanuni ödevleri yerine getirmeyenlerin varlıklarından alınacağı kurala bağlandığından, davacının Yasa hükmü uyarınca sorumluluğunun değerlendirilebilmesi için kanuni temsilci olduğu dönemde şirketin hangi vergi ödevinin, ne suretle yerine getirilmediğinin tespiti zorunludur.

Vergi mahkemesince verilen ara karar üzerine İktisadi Vergi Dairesi Müdürlüğüne gönderilen belgelerin incelenmesinden; dava konusu ödeme emri içeriği kamu alacağının 19/04/2013 tarihinde verilen beyanname üzerine tahakkuk ettirilen ve ödenmeyen gelir (stopaj) vergisi ve fer'ilerinden oluştuğu, borçlu şirket adına kamu alacağının tahsilî amacıyla düzenlenen ödeme emrinin 03/05/2013 tarihinde şirket müdürü Ummuhan Ustaoglu'na tebliğ edildiği, borcun ödenmemesi üzerine şirket hakkında yapılan mal varlığı araştırmasında borcun şirket mal varlığından tahsil olanağı bulunmadığı sonucuna varılarak davacıdan tahsilî için ödeme emri düzenlendiği anlaşılmaktadır.

Davacının borçlu şirketteki ortaklığı ve şirket müdürlüğü 26/02/2013 tarihli ortaklar kurulu kararının 4 Mart 2013 tarihli ve 8270 sayılı Ticaret Sicili Gazetesinde ilan edilmekle sona ermiş, aynı tarihte şirket müdürlüğüne on yıl süre ile Ummuhan Ustaoglu atanmıştır. Dava konusu ödeme emri ile istenen Ocak-Mart 2013 dönemine ilişkin gelir (stopaj) vergisi ve fer'ilerinden oluşan kamu alacağının yeni kanuni temsilci tarafından verilen 19/04/2013 tarihli beyanname üzerinden tahakkuk ettirilen vergi ve fer'ilerinin ödenmemesinden kaynaklandığı anlaşıldığından, bu tarih itibarıyla beyanname verilmesi ve beyan üzerine tahakkuk ettirilen verginin ödenmesiyle ilgili yerine getirmesi gereken bir kanuni ödevi bulunmayan davacının, ödenmeyen kamu alacağından sorumlu tutulmasına olanak bulunmadığından, vergi mahkemesince değinilen döneme isabet eden kamu alacağı yönünden davanın reddi yolunda hüküm kurulması hukuka uygun görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle; İstanbul 6. Vergi Mahkemesinin 30/12/2019 gün E:2019/1283, K:2019/2413 sayılı kararının 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 51'inci maddesi uyarınca yürürlükteki hukuka aykırı sonucu ifade ettiğinden, kanun yararına bozulmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ : Ezgi ÇİFTÇİ

DÜŞÜNCESİ : Kanun yararına temyiz isteminin kabulü gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Dördüncü Dairesince, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

İNCELEME VE GEREKÇE :

213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 10. maddesinde, tüzel kişilerle küçüklerin ve kısıtlıların, vakıflar ve cemaatler gibi tüzel kişiliği olmayan teşekküllerin mükellef veya vergi sorumlusu olmaları halinde bunlara düşen ödevlerin kanuni temsilciler, tüzel kişiliği olmayan teşekkülleri idare edenler ve varsa bunların temsilcileri tarafından yerine getirileceği, bu kişilerin bu ödevlerini yerine getirmemeleri yüzünden mükelleflerin veya vergi sorumlularının varlığından tamamen veya kısmen alınamayan vergi ve buna bağlı alacakların kanuni ödevlerini yerine getirmeyenlerin varlığından alınacağı öngörülmüştür.

6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun'un "Kanuni Temsilcilerin Sorumluluğu" başlıklı mükerrer 35. maddesinde, tüzel kişilerle küçüklerin ve kısıtlıların, vakıflar ve cemaatler gibi tüzel kişiliği olmayan teşekküllerin mal varlığından tamamen veya kısmen tahsil edilemeyen veya tahsil edilemeyeceği anlaşılan amme alacaklarının, kanuni temsilcilerin ve tüzel kişiliği olmayan teşekkülü idare edenlerin şahsi mal varlığından bu Kanun hükümlerine göre tahsil edileceği düzenlemiştir.

Dava dosyasının incelenmesinden, davacı adına, kanuni temsilcisi olduğu Kalite Zirvesi Organizasyon Tasarım ve Yayıncılık Limited Şirketi'ne ait vergi borçlarının tahsili amacıyla düzenlenen 11/06/2019 tarih ve 2019/9 takip nolu ödeme emrinin iptali istemiyle açılan davada; Vergi Mahkemesi tarafından 2019/9 sayılı ödeme emrinin 2019/31 takip dosya numaralı kısmının kabulüne, 2019/9 sayılı ödeme emrinin 2019/32 takip dosya numaralı kısmı yönünden davanın reddine karar verilmiş olup, dava konusu edilen tutarın 2577 sayılı Kanun'un 45. maddesinin 1. fıkrasında belirtilen sınıırn altında kalması sebebiyle istinaf yolu kapalı olmak üzere kesinleşen İstanbul 6. Vergi Mahkemesinin 30/12/2019 tarih ve E:2019/1283, K:2019/2413 sayılı kararının redde ilişkin kısmının davacı tarafından kanun yararına bozma talep edilerek dosyasının Danıştay Başsavcılığına gönderildiği, Danıştay Başsavcısının görüşü ile de kanun yararına bozma talebi ile Dairemize gönderildiği anlaşılmaktadır.

Olayda, davacının borçlu şirketteki ortaklığı ve şirket müdürlüğü 22/02/2013 tarihli ortaklar kurulu kararının 04/03/2013 tarihli ve 8270 sayılı Ticaret Sicili Gazetesinde ilan edilmekle sona erdiği, aynı tarihte şirket müdürlüğüne on yıl süre ile Umruhan Ustaoglu atandığı, dava konusu ödeme emri ile istenen 2013/2 dönemi katma değer vergisi fer'ilerinden oluşan kamu alacağının yeni kanuni temsilci tarafından 21/03/2013 tarihli beyanname üzerinden tahakkuk ettirilen vergi ve fer'ilerinin ödenmemesinden kaynaklandığı, bu nedenle tarh, tahakkuk ve ödeme safhaları dikkate alındığında davacının söz konusu dönem itibarıyla sorumlu olmadığı görülmüş olup, Vergi Mahkemesi kararının hukuka aykırı bir sonuç ifade ettiği açık olduğundan, kanun yararına bozulması gerekmektedir

KARAR SONUCU :

Açıklanan nedenlerle;

- 1- Danıştay Başsavcılığının **KANUN YARARINA BOZMA İSTEMİNİN KABULÜNE**,
- 2- İstanbul 6. Vergi Mahkemesinin 30/12/2019 tarih ve E:2019/1283, K:2019/2413 sayılı kararının, 2577 sayılı İdarî Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca kanun yararına ve hükmün sonuçlarına etkili olmamak koşulu ile bozulmasına,
- 3- Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığı ile Danıştay Başsavcılığına gönderilmesine,
- 4- Kararın Resmi Gazetede yayımlanmasına 15/06/2021 tarihinde cybirliğiyle karar verildi.